

perioder have åbent ud over de timer, hvortil de har fast personale. Som i Sverige vil dette også i Danmark give attraktiv beskæftigelse til tusinder af medborgere, som ikke har fast arbejde.

5) Der er intet til hinder for, at kommunen udliciterer den dagpengesøgende til privat virksomhed., men han skal da have adgang til selv at indgå direkte ansættelsesaftale med det pågældende firma, og så er kommunen helt ude af billedet.

Det vil sikkert forekomme, at private virksomheder spekulerer i at få billig arbejdskraft gennem licitationsaftaler med det offentlige.

Også i denne forbindelse er det en styrke ved lovforslaget, at det kun opererer med endags-forhold. I normaltilfælde vil virksomhederne jo have brug for den samme mand i flere dage. Da det dag for dag står den enkelte dagpengemodtager aldeles frit for, om han vil melde sig under ordningen eller melde sig i en anden kommune, vi udliciteringsaftalerne nødvendigvis blive så forbeholdsfyldte fra kommunens side, at vidtstrakt spekulation fra privatvirksomhedens side ikke vil være giftig. Kommunen kan jo under ingen omstændigheder forpligte sig i forhold til den enkelte arbejdstager ud over aftalens indgåelsesdag. Derfor opfordrer endags-reglen i lovforslaget virksomheden til i stedet for at beskæftige de pågældende som udliciteret arbejdskraft at træffe direkte aftale med dem. Og for den enkelte, der bliver udliciteret, betyder endags-reglen, at han – hvis han ikke bryder sig om virksomheden – den næste dag kan møde på et andet arbejdsanvisningssted. Er han ligefrem så gal i hovedet på den virksomhed, han er kommet på, er hans tab ved at forlade arbejdet jo alene de 400 kr. minus skat. Det almindelige for den ordentlige arbejder og den ordentlige virksomhed vil vel være, at når man har en dags tid til at se hinanden an i, vil man blive så glade for kontakten, at den pågældende vil komme ind i virksomhedens almindelige arbejdsstyrke – eventuelt efter en periode, hvor han kommer til at høre til reservearbejdskraften. Der vil altså ligge en god portion arbejdsløshedsbekæmpende politik for kommunen i at vælge at gøre brug af udliciteringsmuligheden.

Erfaringerne fra Sverige viser, at jo længere man går med såkaldt tryghedslovgivning, des mere motiverede bliver virksomhederne til ikke at ansætte nye folk, før de på helt uforpligtende grundlag har haft lejlighed til at se dem an med henblik på, hvor godt de falder til netop på det pågældende firmas arbejdsplads.

Naturligvis vil der lige så lidt i Danmark som i socialdemokrat-Sverige være hold i de kraftige udladninger fra Kaj Poulsen (f.eks. 1980–81, sp. 6554) om,

at korttidsansættelse på nogen måde skulle være uværdig for den arbejdssøgende.

I så henseende er gældende arbejdsformidlingssystem langt være med 5 ugers karantæne, hvis den anviste ikke varigt bliver på arbejdspladsen.

Udlicitering til lavere sats end dagpengebeløbet vil rejse problemer om kommunens skatteyderfinansierede konkurrenceforvridende infiltration i erhvervslivet. Opståede tvistigheder om disse som om andre spørgsmål afgøres om fornødent – konkret eller generelt – i medfør af § 4 af socialministeren under sædvanligt ansvar over for Folketinget.

Den, som beskæftiger udliciteret arbejdskraft, er naturligvis ikke »arbejdsgiver« i forhold til de forskellige love om sygeløn, arbejds-skadeforsikringspligt, ATP, ferieløn, arbejdsmarkedsbidrag osv.

I forbindelse med drøftelsen af at skaffe de private virksomheder arbejdskraft ad denne vej må det erindres, at staten – uden at betale herfor – pålægger virksomhederne en lang række merarbejder. For eksempel i kraft af lovene om forureningsbekæmpelse, arbejderbeskyttelse og alskens krav om udfyldelse af skemaer og blanketter. Kommunerne må selvsagt tilstræbe, at efterspørgsel fra privatfirmaers side fortrinsvis efterkommes fra de virksomheder, der byder kommunen det højeste beløb. Den udlicitering, der herefter finder sted, vil næppe i noget som helst nævneværdigt omfang være samfundsmæssigt uønskværdig, men kan bidrage til en konkurrencestyrkelse, der på længere sigt øger den normale beskæftigelse.

Udlicitering vil derudover f.eks. være praktisk til at rydde op i bilbrancens baggårde, luge ukrudt hos gartnere og rengøre stalde på bondegårde.

6) Det fremhæves, at der alene er tale om pligt for den enkelte til at stille 8 timer til rådighed for det offentlige, men at lovtæksten ikke hindrer, at kommunen i enkelte tilfælde giver en eller flere af de fremmødte fri efter kortere tids forløb. Bortset fra katastrofesituationer vil det nok være rigtigt af kommunen at nøjes med 5 timer, når den eneste mulighed, kommunen den pågældende dag giver den dagpengesøgende, ligger sådan, at mindst 2 timer af arbejdet lægges før kl. 6 morgen eller efter kl. 19 om aftenen. Den omstændighed, at kommunen ikke er pligtig til at beskæftige de interesserede, vil for eksempel også kunne få betydning, hvis der på enkelte dage pludselig kommer uventet stor tilstrømning.

7) Forslagsstillerne har overvejet at indarbejde regler for personer, der søger deltidsbeskæftigelse. For eksempel gående på, at en person kunne meddele, at hun eller han kun ville have kvart, halv- eller trefjerdedelsdagpengebeløbet mod kun at stille sin arbejdskraft til rådighed i 2, 4 eller 6 timer. Man er imidlertid meget tilbøjelig for på nuværende tidspunkt at foreslå